

případů. Tvořit tato látka vlastně součást právnických novin, jichž praktik potřebuje jako vezdejšího chleba. Nám nezbyvá než prositi pány přispívatele; aby nám zasílali věci nové a zásadní, a rychlé jich uveřejnění se strany časopisu dovrší úkol, jemuž podobné noviny mají sloužiti. Zároveň děkujeme všem svým dosavadním přispívatelům a prosíme, aby i příště svými pracemi a příspěvky pamatovali na náš časopis.

R e d a k c e.

Caveant consules! — Před léty vyprávěl p. vrch. r. z. s. J. Boubela v »Právnické jednotě« v Brně, že říšsko-němečtí soudci studovali před r. 1895 zařízení soudní kanceláře i v Brně a chválili zařízení podacího protokolu, vytýkali vady pruské podatelny, zejména že nelze zjistiti, došel-li spis soudu či neztratil-li se v podatelně. Jednací řád z r. 1897 zavedl podatelnu, protože ji měli v Německu. — Dle věstníku ministerstva sprav. dr. Bouček lituje způsob provádění podmíněčného odsouzení, ač nesdílím názor o zavinění soudců na dnešní praxi. Jeť zapotřebí reformy podmíněného odsouzení při jeho dnešním širokém rozsahu případným obmezením. — Málo lepší zkušenosti nabyli soudci s lichevními soudy, jichž přisedící, vybíraní z politických neb hospodářských sdružení, přinášejí si již určitý směr nazírání na občanské povinnosti a uplatňují ho v lichevních soudech tak, že se rozbíjí o ně dobrá vůle i namáhání soudce, který poučením snaží se přivésti laiky k správnému nazírání na obsah zákonných ustanovení. Na Hlučínsku nebylo pro politické poměry vůbec možno zřídit¹⁾ lichevní soudy. Jak přispěly tyto soudy k obmezení lichvy neb dokonce drahoty? K tomu jest potřebí jiných složek. Když jsme přišli na Hlučínsko, pochvalovali si pruští soudci (kteří málo co našeho pochválí), že není u nás konšelských soudů, které označovali za zbytečný balast svého trestního řízení. Mimo četné důvody jiné uváděli, že jedná-li se o vážný neb choulostivý případ, na nějž hlavně veřejnost byla upozorněna, jest těžko sehnati přisedícího laika. Každý laik se vymlouvá, zdráhá se rozhodovati a snaží se odročiti spor, snaha soudcova, přivésti laika k správnému nazírání na zákonné znaky v daném případě jest marná. Oblíbenými konšelské soudy v Německu nejsou. Kéž by zodpovědní činitelé v á ť ň ě uvažovali, je-li za dnešních poměrů nutné zřídit laické soudy, odporučuje-li se tak právě nyní učiniti. Není činnost soudcova kontrolována odbornými soudy odvolacími? Rozhoduje u chirurga sbor laiků o způsobu operace, u technika při stavbě

stroje? Kéž by dotyční činitelé zrale uvážili, aby zase referent pozdě bycha nehonil.

Kyas Karel.

Úřední sloh a ryzost jazyková. Ve veřejnosti ozývají se — tiskem i slovem — časté stížnosti, že úřední listiny jsou psány slohem málo přístupným a postrádají ryzosti jazykové, takže jest pokládati za naléhavý úkol veřejné správy, aby se v tomto směru soustavně připravovala náprava. Pro nejbližší dobu je zajisté nezbytno, aby veškero úřednictvo bylo důtklivě vyzváno dbáti v písemném jednání žádoucí jasnosti a ryzosti úředního jazyka. Ministerstvo spravedlnosti požádalo proto výnosem ze dne 20. září 1921, č. 43.419/21, aby veškery podřízené soudy a úřady byly upozorněny: a) že v úředních spisech nemají se vyskytovat dlouhá a spleťtá souvětí, b) že cizí (latinské a jiné) názvosloví jest, pokud to zvyklost připouští, nahrazovati modernějším a srozumitelnějším názvoslovím původu domácího, c) že se písemná vyřízení prostým slohem svým mají blížiti mluvenému jazyku, aby jim příjemce porozuměl i bez právnických znalostí.

Pokud jde o úřední spisy české (slovenské), jest dále dbáti toho: d) aby z nich vymizela rčení doslovně přijatá z jiných jazyků a přičící se duchu jazyka českého (slovenského), e) aby se ve větách nekupily tak zvané vazby substantivní, nýbrž rozváděly se ve srozumitelnější a přirozenější vazby slovesné (na př. »Povinnost přihlásiti se«, místo »Povinnost k přihlášení se«. »Úřad nepotřebuje dalších úředníků, neboť dřívější agenda přešla do jiného odboru« místo: »Následkem přejití dřívější agendy do jiného odboru nejeví se potřeba dalších sil«. —

Výnos tento dlužno vřele uvítati. — Jeť věru již na čase, aby soudy a úřady konečně se rozloučily se svými »zdesoudními« a »zdeúředními« výměry, »předmětnými« žalobami, přestaly zasílati »přípisy« (správně d o p i s y), poměřovati poplatky, označovati parcely, otevírati nové knihovní vložky (správně z ř i z o v a t i) atd. Z četných ohyzných obrátů, jichž uvedený výnos v odst. d) se dotýká, budiž jen tak namátkou upozorněno na zvláště hojně užívané rčení: »Z výsledků provedeného řízení se podává . . .« — U nás provádějí se cizinci a pak dámy v tanci; podává se ruka! — Po česku: »Z výsledku v y k o n a n é h o řízení vyplývá, plyne . . .« a p. — Že lhůta neběží ani není otevřena, netřeba dokazovati. Lhůta plyne. Stížnosti podávají se do usnesení; odvolání a dovolání z rozsudků (nikoli proti atd. Nelze tu ovšem ani zdaleka vytknouti ani hlavní jazykové vady úředních spisů. To není ostatně ani účelem těchto řádků. — V souvislosti